

lejetillæget skulde kunne finde Anvendelse?

Knop: Jeg vil gerne med et Par Ord udtale min Glæde over Ændringsforslaget under Nr. 12. Det omhandler det Forhold, at en lille Skonnert blev oversejlet af Dampfærgeren „Store Bælt“, og at en gammel Skibsfører derefter druknede. Det maa siges at være en hel Kæde af uheldige Sammentræf, der bevirkede Ulykken. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Skipperen, som laa syg hjemme, selv havde ført sin Skude, var Ulykken ikke sket, men nu kunde Skipperen ikke føre sit Skib, og Faderen vilde da gøre ham den Tjeneste at sejle det til dets Bestemmelsessted. Netop dette Forhold kan bidrage til, at der fra Samfundets Side bliver god Grund til, for saa vidt det da er nogenlunde muligt, at imødekomme Skipperens Ønske om at faa Erstatning for det Tab, han har lidt. Thi det var ikke to private Skibe, der stødte mod hinanden, det var en af Statens store Færger, der løb over hans lille Skude. Kunde det derfor lade sig gøre, naar Undersøgelsen er sluttet, at give Manden den Erstatning, der her tales om, eller i hvert Fald en væsentlig Del deraf, skulde det ikke glæde nogen mere end mig.

Jeg finder mig foranlediget til at komme med disse Udtalelser ikke mindst paa Grund af, at Skipperen bor i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, og naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at det er Socialdemokratiet, der har rejst denne Sag — og derfor vel sagtens mener, at det er dette Parti, der bør have Takken derfor ikke alene af Skipperen men vel i det hele af de Folk, som staa i samme Samfundslag som Skipperen —, vil jeg dog tillade mig at udtale, at hvis Manden var kommen til mig og havde anmodet mig om at tage Sagen op, tør jeg forsikre det ærede Medlem, at saa havde Sagen ligget i lige saa gode Hænder som hos det ærede Medlem. Jeg ved for øvrigt ikke, paa hvilken Maade det ærede Medlem har faaet Sagen i sin Haand, det har jeg ikke tænkt paa at undersøge, men en Ting ved jeg, og det er, at jeg forlængst, ogsaa inden det ærede Medlem fik fat paa Sagen, har henvendt mig til den ærede Trafikminister og bedt ham tage paa Sagen saaledes, at der kunde være nogen Sandsynlighed for, at Manden enten kunde faa Erstatning for det litte Tab eller i det mindste nogen Understøt-

telse til atter at komme i Vej, og det blev den Gang lovet mig, at Sagen skulde blive nøje undersøgt, og at Manden skulde faa enten hel eller delvis Erstatning, eller dog i alt Fald en Understøttelse, ligesom det i dette Øjeblik er lovet. Det ærede Medlem kan derfor ikke her uden videre slaa fast, at det er Socialdemokratiet, som har Æren af at have rejst denne Sag. Ikke destomindre er jeg det ærede Medlem taknemmelig for, at han har været saa varm for Sagen og har rejst den i Finansudvalget, og at det har ført dertil, at dette Ændringsforslag nu foreligger. Jeg er overordentlig glad derover og haaber, at det ærede Medlem skal faa den Glæde sammen med mig, at Manden faar den Understøttelse eller rettere sagt Erstatning, som her er Tale om.

Harald Jensen: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) udtalte sig om Ændringsforslaget under Nr. 12, og det forekommer mig, at han gjorde det paa en mærkværdig Maade og med en mærkværdig Motivering. Han udtalte sig om det saaledes, at naar dette Forslag bliver vedtaget, vil det vise sig til Slut, at Banebestyrelsen vil faa sin Villie, og Rigsdagen vil trække det korreste Straa. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem regner sig for Rigsdagen. Rigsdagen har ikke udtalt sig om dette Spørgsmaal endnu, og jeg antager, naar den Tid kommer, hvor der skal ske en Forandring, vil Rigsdagen faa Lejlighed til at udtale sig, og saa faa vi se, hvad Rigsdagen til den Tid siger, saa bliver det Rigsdagen, der udtaler sig, og ikke det ærede Medlem. Naar denne Sag er kommen frem, er det netop for at holde dette Spørgsmaal aabent. Sagen forholder sig, som ærede Medlemmer ville erindre, omtrent som den Gang vi eksproprierede det store Areal til Godsbanegaarden. Allerede adskillige Aar, forinden dette skete, stode vi her i Rigsdagen og anmodede Ministeren om at have sine Øjne fæstede derpaa, da Stillingen vilde blive den, at for hver Dag, der gik, vilde disse Arealer blive dyrere og vanskeligere at erhverve, og det viste sig ogsaa, den Gang vi endelig kom til det efter nogle Aars Forløb, at disse Arealer vare stegne betydeligt i Pris. Aarhus By maatte da betale 15 pCt. til Hjælp til Ekspropriationen af den private Jord, og Aarhus Kommune var saaledes interesseret i, at disse Jorder ikke bleve drevne op og bleve dyrere. Nu er Forholdet dette, at den Jord, som ligger her